

efter Paastand, idet det udtaltes, at Indstævnte ikke havde afbevist den Formodning, der maatte være for, at den retsstridige Maade, hvorpaa han havde konkurreret, med Sagsøgerne, havde forvoldt disse Tab.

U. f. R. 1895, pag. 125: Under Sagen paastodes Indstævnte — som havde været i Interessentskab med Citanten om Drift af »Cigar- og Tobaksfabrikken Royal«, men i Marts 1892 ifølge Overenskomst var udtraadt af Interessentskabet, idet han gav Afkald paa enhver ham som Interessent tilkommende Rettighed og Beføjelse, og idet han erkendte, at Sagsøgeren, der fortsatte Forretningen med samme Firma, fremtidig var den eneste berettigede i enhver Henseende i dette Forhold — tilpligtet at betale en Erstatning, stor 10,000 Kr., subsidiært bestemt ved Rettens eller uvillige Mænds Skøn, for Tab, bevirket ved at Indstævnte havde solgt Tobak under et lignende Varemærke, som det for Sagsøgeren indregistrerede, tillige med Renter og Omkostninger. Ved Sø- og Handelsrettens upaaankede Dom af 2. November 1893 var det statueret, at Sagsøgeren havde været berettiget til at lade de af ham benyttede Varemærker indregistrere, og at Indstævnte paa Grund af Overenskomsten af 1892 havde været uberettiget til ved Salg af Melangetobak at benytte en Etikette som i det væsentlige stemmede med Sagsøgerens. Ved Sø- og Handelsretsdom af 4. Oktober 1894 tilkendtes Erstatning paa 48 Kr. 41 Øre.

U. f. R. 1895, pag. 1068: En Indstævnt, som paa nogle af ham forhandlede Apparater uden Hjemmel havde anbragt Ordene »Mollerups Patent«, sigtende til at en Mand ved Navn Mollerup havde haft et nu udløbet Patent paa de samme Apparater, blev i Henhold til Varemærkeloven 11. April 1890 § 12 kendt uberettiget til at anbringe Navnet Mollerup paa de nævnte Apparater og til at falholde saadanne, hvorpaa dette Navn var anbragt, samt tilpligtet at erstatte Sagsøgeren det denne ved Indstævntes Forhold paaførte Tab, uanset om Indstævnte havde handlet i god Tro. Ifølge den nævnte Lovs § 12 hørte Sagen for saa vidt under Sø- og Handelsretten, hvorimod Sagen ex officio afvistes fra samme Ret, for saa vidt Indstævnte endvidere var paastaet kendt uberettiget til i Henvendelser til Tredjemand at betegne sig som Patentindehaver, Fabrikant eller Forhandler af originale Mollerup's Patent Apparater.

U. f. R. 1897, pag. 1036: Et Medlem af Bestyrelsen for Aktieselskabet »Københavns Hvidtølsbryggerier« og en Øltapper mulkterede efter Varemærkelov 11. April 1890, § 13, jfr. § 12, da den førstnævnte tiltalte havde foranlediget Aktieselskabet til at forsyne medtiltalte med Etiketter, bestemte til Paaklæbning paa medtiltaltes Flasker med Aktieselskabets Øl, og da medtiltalte havde anvendt dem paa den nævnte Maade, idet disse Etiketter i deres Helhed frembød en saadan Lighed med de for Aktieselskabet »De forenede Bryggerier« indregistrerede Etiketter, at de trods Forskellen i Enkelthederne let kunde forveksles. En anden af Hvidtølsbryggerierne benyttet Etikette antoges ikke at have en saadan Lighed.

U. f. R. 1899, pag. 382: Citanten paastod Erstatning, fordi de indstævnte til forskellige Gasmestre til en Pris, der var lavere end Citantens, havde tilbudt de af dem forhandlede Brændere under Benævnelsen Auerske Brændere og endvidere havde tilstillet en udenbys Gasmester en Prøve af deres Brændere, hvilke i en medfølgende Skrivelse vare betegnede som